

Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet.

Kjøbenhavn, den 22de Februar 1868.

S.

Som det tør antages at være det cerebe Finantsudvalg bekendt, er der fra Finantsaaret 1860—61 ved de aarlige Finantslove under Contoen „Døfstummeinstitutet og Døfstummes Underviisning“ blevet bevilget et Beløb for at sætte Ministeriet istand til at raade over et Antal Elevpladser i den af Cand. theol. Kellner her i Staden bestyrede Døfstummeskole efter Talemethoden, hvilket Beløb, beregnet til 60 Rbd. for hver Plads, oprindelig udgjorde 720 Rbd. og senere forhøiedes, først til 1200 Rbd. ved Finantsloven for 1862—63 og derpaa ved samme Lov for 1864—65 til 1800 Rbd., med hvilken Sum det er blevet bevilget i de efterfølgende Aars Finantslove, og ligeledes er optaget i Forslaget til denne Lov for næste Aar; og er Beløbet for hver enkelt Elevplads kommet saaledes til Anvendelse, at der, forsaavidt Pladser blev besat med en ved det Offentliges Foranstaltning til Oplærelse indkaldt Døfstum, for hvis Ophold i det kongelige Døfstumme-Institut vedkommende Commune skulde erlægge Betalingen (140 Rbd.), er disponeret over 10 Rbd. deraf til i Forbindelse med nysnævnte Beløb at dække Udgifterne ved Paagældendes Forpleining, og at Resten, 50 Rbd., er erlagt som Betaling for Underviisningen til Candidat Kellner.

De Elevpladser i Kellers Skole, som Ministeriet hidtil har haft Mibler til at besætte, har saaledes udgjort 30, men ligesom ikke sjelden et større Antal Elever efter Foranledning af Ministeriet har været anbragt i Skolen, idet Bestyreren stedse meget beredvillig efter Anmodning herfra i Skolen har optaget Døfstumme udover hiint Antal, som fandtes ffikkede til at undervises efter Talemethoden, uagtet der ikke for deres Underviisning kunde ydes ham den sædvanlige Godtgjørelse, saaledes maa det ventes, at de overtallige Pladser i hans Skole, hvorfor Ministeriet alt af og til har havt Brug, ville stige ikke lidet ved en ifjor med Ministeriets Approbation iværksat Samvirkelse mellem den tidnævnte Skole og det kongelige Døfstumme-Institut.

Efterat der i længere Tid havde været pleiet Forhandling om, hvorledes der bedst kunde drages Omfarg for, at saavel egentlige Døfstumme som de, der paa Grund af Mangler ved Hørelsen eller ved Taleevnen ikke kunne undervises sammen med talende Børn, blive underviste efter Tegnmethoden eller efter Rymmethoden, eftersom den ene eller den anden af disse Metoder egner sig bedst for dem, bifaldt Ministeriet nemlig efter Forslag saavel fra Directeurven for det kongelige Døfstumme-Institut som fra Candidat Kellner, at samtlige Saadanne, der efter deres Alder skulde indkaldes for at hibringes den fornødne Underviisning, blive at indkalde til det kongelige Døfstumme-Institut — idet det dog overlades de Forældre, der selv kunne betale for deres Børns Underviisning, at vælge, om de ville indsende dem til nysnævnte Institut eller til Kellers Skole, ligesom de alt forinden den ordinaire Indkaldelsesalder paa Forældrenes Bekostning i denne Skole optagne Børn blive at forbigaae ved Indkaldelsen —, at de til Døfstumme-Institutet indkaldte Børn skulde forblive der i 1 Maaned, hvorefter det ved en af sammes Directeur i Forbindelse med Institutets Forstander og Døfstummeskolens Bestyrer anstillet Prøve bestemmes, hvilke af de nysankomne Børn der skulde forblive paa Institutet og hvilke overføres til den nævnte Skole, samt at Principet for